

Kristi förklarings dag

Predikan i Scoutgården, 22 juli 07

”Jesus förhärligad”

Mark 9:1-13

Och han sade: "Sannerligen, några av dem som står här skall inte möta döden förrän de har sett Guds rike komma med makt." **2** Sex dagar senare tog Jesus med sig Petrus, Jakob och Johannes och gick med dem upp på ett högt berg, där de var ensamma. Där förvandlades han inför dem: **3** hans kläder blev skinande vita, så vita som ingen blekning i världen kan göra några kläder. **4** Och de såg både Mose och Elia som stod och talade med Jesus. **5** Då sade Petrus till Jesus: "Rabbi, det är bra att vi är med. Låt oss göra tre hyddor, en för dig, en för Mose och en för Elia." **6** Han visste inte vad han skulle säga, de var alldeles skräckslagna. **7** Då kom ett moln och sänkte sig över dem, och en röst hördes ur molnet: "Detta är min älskade son. Lyssna till honom." **8** Och plötsligt, när de såg sig om, kunde de inte se någon annan där än Jesus.

9 När de gick ner från berget förbjöd han dem att berätta för någon vad de hade sett, innan Människosonen hade uppstått från de döda. **10** De fäste sig vid orden och undrade sinsemellan vad som menades med att uppstå från de döda. **11** Och de frågade honom: "Varför säger de skriftlärda att Elia först måste komma?" **12** Han svarade: "Visst kommer Elia först och återställer allt. Men varför står det då skrivet att Människosonen skall lida mycket och bli föraktad? **13** Jag säger er: Elia har redan kommit, men med honom gjorde de som de ville, som det står skrivet om honom."

Mitt i sommaren så infaller Kristi förklarings dag, då får vi vara med Jesus på förklaringsberget tillsammans med tre av hans lärjungar. Markus som är evangelisten denna årgång har placerat denna händelse mitt i sitt evangelium. Om det verkligen inträffade mitt i Jesus treåriga verksamhet rent kronologiskt kan vi kanske inte veta på grund av det. Men Markus tanke är nog att visa på detta som höjdpunkten i Jesu liv. Det här är en av de viktigaste milstolparna. Jesus offentliga verksamhet ramar ju in av hans dop i Jordanfloden av Johannes döparen och hans sista dop, hans dop till döds, döden på korset. Där emellan hittar vi förklaringsberget. Till skillnad från hans dop i Jordan så skedde detta endast med tre som vittnen, Petrus, Jakob och Johannes. Det är dessa tre som fört händelsen vidare, tack vare deras närvaro på det heliga berget så kan också vi vara närvarande där.

Den här dagen heter som den heter eftersom det där förklaras vem Jesus är. Han blir avslöjad inför lärjungarna, avslöjad i ordets bokstavliga

betydelse. I den gammaltestamentliga läsningen så fick vi höra om hur Mose började skina var gång som han varit i Guds heliga närvaro. Det är som om Guds ljus häftade vid honom en tid efter.

Mose strålade så kraftigt att de fick hänga för en slöja framför hans ansikte. I den nya bibelöversättningen så står det visserligen att de satte en mask framför hans ansikte, men det hebreiska ordet kan lika gärna betyda dok eller slöja. Men poängen är att Guds heliga ljus måste döljas för oss vanliga syndare.

Så skedde ju även med Jesus. Han som var före begynnelsen, Guds egen Son, han gick omkring som en vanlig människa. De flesta förstod naturligtvis att det var något speciellt med honom men de såg ändå inte hans gudomliga ljus. Det var dolt i hans kropp precis som Moses ljus doldes bakom slöjan.

Men nu rycks alltså slöjan undan och lärjungarna får blicka in i treenigheten själv. Det är kanske inte så underligt att de blir skräckslagna. Ändå så springer de inte därifrån, de flyr inte ner för berget utan de stannar. De känner, trots skrällen en stark dragningskraft till det som de ser. Jag tror att ordet skräckblandad förtjusning beskriver något av vad de kände.

De fick se sin Herre och Mästare som "Gud av Gud, ljus av ljus, sann Gud av sann Gud", som den nicenska bekännelsen beskriver det.

De fick blicka in i himlen och det var inte bara Jesus som de såg. De fick se tre himmelska gestalter. Jesus som hade kommit från himlen till jorden och så Mose och Elias som hade gått från jorden till himlen. Mose och Elias är två av sammanlagt tre gestalter från gamla testamentet som levande tagit upp till himlen. Redan före den allmänna uppståndelsen så får de kroppsligen befinna sig hos Gud. De gör nu en tillfällig visit till jorden för att träffa Jesus och tala med honom.

Man kan undra vad de talade om? Det är verkligen skada att de tre lärjungarna inte hade sinnesnärvaro nog att snappa upp åtminstone något av samtalet, som de sen hade kunnat föra vidare till eftervärlden. Nu kan vi bara spekulera. Men det är ingen vild gissning att det måste ha varit en fantastisk upplevelse för Mose och Elia. De upplevde ju samma sak som de tre lärjungarna fast så att säga från motsatt håll. Jesu skinande gestalt kan inte ha skrämt dem, de som själva kom från Gud där allt är idel ljus. Men det måste ha varit oerhört fascinerade över att få träffa den som de själva har profeterat om men inte fått se.

När de profeterna i gamla testamentet profeterade om den kommande Messias så visste de ju, strängt taget, inte vad de pratade om. De talade ord som Gud hade ingett dem och även om de begrep grammatiken och betydelsen av varje enskilt ord så hade de inte full insikt i sina egna profetior. De hade fragment, en ofullständig mosaik, men inte hela bilden. Först nu får de se med egna ögon. Jag kan bara ana hur entusiastiskt detta samtal måste ha varit, vilket kärt möte mellan de tre.

Bland de övriga tre, några meter längre ner på berget föreställer jag mig så är det Petrus som finner sig först: "Rabbi, det är bra att vi är med. Låt oss göra tre hyddor, en för dig, en för Mose och en för Elia " blir de första ord som han yttrar.

Just den meningen har det ofta raljerats lite över, inte minst i predikningar. Man har beskrivit det som om Petrus klampat in som en dummerjöns som kommit med ett halvtokigt förslag.

Men det finns inget tokigt i det som Petrus säger, tvärtom, även om han själv inte förstår hur djupt det var.

Översättningen "det är bra att vi är med" är i torftigaste laget. Ordet för bra, kalos på grekiska, är samma ord som i Septuaginta används i skapelseberättelsen om när Gud såg på allt som han hade gjort och fann det gott. Just de orden upprepas gång på gång i skapelsen: "Se det var mycket gott". Så "Det är gott att vara här" uttrycker nog bättre vad Petrus menar.

Och självklart är det gott, hur kan det vara annat? Lika gott som det var för Adam, den första människan att vandra omkring i lustgården med sin Eva i skapelsens begynnelse.

Det Petrus ser nu är skapelsens förnyelse, han får se den nya Adam, den nya människan ta gestalt framför sig. Med Jesus så återupprättas människan efter syndafallet.

Samtidigt som Petrus ser detta så hörs rösten från himlen: "Detta är min älskade Son". Första gången som rösten hördes var ju när han döptes vid Jordanfloden. Den gången skedde det inför en mängd människor, nu är det bara tre som lyssnar, Petrus, Jakob och Johannes. Budskapet var avsett endast för dem denna gång, de blir till och med förbjudna att berätta vad som hänt innan Jesus uppstått från de döda.

Än var världen inte mogen för detta, inte ens alla lärjungar var det. Bara dessa tre var kapabla att ta emot händelsen och den insikt som följde med dem.

Gud har inte bråttom när han leder en människa in i större insikt om vem han är. Våra förklaringsstunder kan vara sällsynta. Men då och då så kommer det över oss, vi förstår med ens ett samband, en fråga som vi länge gått och grubblat kan plötsligt framstå i ett förklarat skimmer och pusselbiten faller på plats.

Men det kan ta tid innan hela pusslet är färdiglagt. Och varje enskild pusselbit kommer först när tiden är mogen. Är man inte redo att ta emot något så ställer det kanske till med oreda än nytta. Jag tror att det är så vi får förstå att Jesus förbjuder dem att berätta vad de sett.

Jag började med att säga att detta var höjdpunkten i Jesus liv. Från och med nu så kommer det bara att gå utför. Jesus kommer att bli allvarliga, hans budskap har redan blivit det. Han talar mer om sitt kommande lidande och lärjungaskaptets krav från och med nu.

Den här dagen blir alltså en vändpunkt, ett före och ett efter i Jesu liv. Nu styr han sina steg mot Jerusalem och lidandet.

Men även för lärjungarna så var det nog ett före och ett efter. För dem skulle ingenting mer vara sig likt, de hade fått blicka in i de gudomliga mysterierna och detta skulle de bära med sig resten av sina liv.

"Det är gott att vara här" som Petrus sa. Den här förklaringsdagen bar han med sig och gav vidare till kommande generationer. Efter uppståndelsen så berättade han vad han sett och hört och tack vare det så får vi ta del av det idag. Även vi kan vara med på härlighetens berg och se Jesus som förklarad inför oss. Och vi får säga som Petrus: "Det är gott att vara här!"